

РЕШЕНИЕ

№ 1216

гр. София, 16.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 10.05.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Русинов, като разгледа дело номер **8703** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба на С. Р. П. срещу Министерството на вътрешните работи. В исковата молба се твърди, че при задържането на ищеца на 28.11.2009г. от страна на служителите на 01 РУ-СДВР по отношение на П. са извършени незаконосъобразни фактически действия чрез използване на физическа сила, изразяващи се в нанесен побой и отвеждане с белезници към полицейския автомобил. Навеждат се твърдения, че горните незаконосъобразни действия на служителите на М. са му причинили неимуществени вреди/телесни болки и страдания, срам и унижение/ за период от 28.11.2009г./датата на задържането му/ до 08.01.2010г., за които ищецът претендира обезщетение в размер на 10 000 лв.

Ищецът, редовно призован в с.з., чрез процесуалния си представител адв. Н поддържа исковата молба.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юрк. П изразява становище да неоснователност на исковата претенция, същевременно и прави възражение за пасивна процесуална легитимация.

Представителят на С. прокурор Р счита, че исковата претенция е

неоснователна.

Административен съд С. град, I отделение, VII състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа страна:

Видно от приложената по делото докладна записка от Б И –полицай при 01 РУ-СДВР,около 02.10 ч. на 28.11.2009г. като дежурен с патрул АП -72 ,заедно с колегите му Р.Р и Б.Б били изпратени от ОДЧ на У.Хубавка № 15,находяща се в гр.С..На място служителите на автопатрула установили,че по паркинга пред № 15 на У.”Хубавка” се движи лек автомобил „Мерцедес ML” с ДК№ СА 0841 НС, след което като ги видял спрял, водача на автомобила слязъл и се отдалечил от него.Полицейските служители настигнали водача и поискали документите му за проверка,което предизвикало водача на автомобила и същия започвал да обижда полицаите и да се държи грубо и арогантно с тях.По повод това му поведение,му поставили „белезници” и след като на място се установила самоличността на водача,а именно ищецът по делото С. Р. П.,същия бил отведен в сградата на 01 РУ-СДВР за проверка.Там П. бил проверен за алкохол от екип на АП-76 на КАТ,като техническото средство „алкомер” отчел положителен резултат,а именно -2,46 промила алкохол в кръвта на ищеца,във връзка с което му бил издаден и талон за медицинско изследване,като последният отказал да даде кръвна проба.

Със Заповед за задържане на лице рег.№ 1920/28.11.2009г. в 2.20ч. на същата дата ищецът бил задържан за 24 часа в сградата на 01 РУ-СДВР ,след което освободен на 28.11.2009г. в 16.30 ч.

Срещу ищеца,видно от писмо до СРП/л.54 от делото/ било образувано бързо полицейско производство ЗМ 4776/2009г. за престъпление по чл.343б,ал.1 НК по описа на 01 РУ-СДВР,пр.пр. № 63828/2009г. по описа на СРП.

От приложеното по делото писмо № ПД 559/28.09.2010г. на СРП се установява,че по пр.пр. № 63828/2009г. по описа на СРП,срещу С. П. е внесен обвинителен акт за престъпление по чл.343б,ал.1 НК и е образувано НОХД № 2259/2010г. по описа на СРС,НК.

По делото е представено съдебно –медицинско удостоверение № 367.11/2009г. издадено от Катедрата по съдебна медицина и деонтология при Медицинския университет –С.,видно от което по тялото на ищеца са констатирани следните увреждания:кръвонасядане на дясната ръка и гърба,отоци на дясната ръка и денсия крак;охлузване на десния крак.

Предвид така установеното от фактическа страна,съдът намира за установено от правна страна следното:

Предявената молба е допустима,защото се претендират вреди от незаконосъобразни действия на органи от администрацията,при или по повод изпълнение на тяхната дейност.Претенцията е насочена срещу пасивно легитимиран ответник –Министерството на вътрешните работи.

Касае се за действия на служители на М. – полицаи от автопатрул при 01 РУ-СДВР, извършени при изпълнение на службата им. Съгласно чл.2, ал.1 от

същия закон, министерството е администрация с йерархичен характер и централизъм в управлението; националните служби са основни структурни звена на М. (чл.9 ЗМВР). Както М., така и СДВР имат самостоятелна правно-организационна форма – те са юридически лица съгласно разпоредбите съответно на чл.3 и чл.9,ал.1,т.2 ЗМВР. Следователно СДВР е основно структурно звено на М.. Следователно, макар и всеки от посочените субекти да е юридическо лице, те са в една йерархична структура, във възходящ ред съответно СДВР – М.. Всички служители на първото са служители и на М.. И министерството, и СДВР като учреждения отговарят за вреди, причинени на граждани от незаконни действия на техни служители, като в чл.237, ал.1 ЗМВР е изрично уредено и правото на иск на министерството против служител, който виновно е причинил вредите; макар и без изрична уредба в специалния закон, СДВР като юридическо лице също разполага с правото на иск против причинителя на вредите. Ето защо, както М., така и СДВР имат пасивна процесуална легитимация по иска, предмет на настоящето производство, и право на ищеца е да предяви иска си срещу всеки от тях поотделно или избиращително само срещу М.,както е сторил. Съгласно чл.204, ал.4 АПК, незаконосъобразността на действието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение; доколкото в случая не се касае за административен акт (чиято отмяна или оспорване до приключване на първото по делото заседание са предпоставка за допустимостта на иска), а за действие на длъжностно лице, искът по изложените съображения е допустим.

Разгледана по същество исковата претенция в цялост е неоснователна и недоказана.

Съгласно разпоредбата на чл.1 от ЗОДОВ „Държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и ЮЛ от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на тяхната административна дейност.

Чл.203 от АПК дава възможност на гражданите и юридическите лица за предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Основателността на иск с правно основание чл.1,ал.1 ЗОДОВ предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв акт; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпил вредоносен резултат. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред.

Съгласно разпоредбата на чл.204,ал.4 АПК, незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен иска за обезщетение.

Задържането на лице от органите на М. в случаите на чл.63,ал.1,т.1 ЗМВР,е възможно в случаите,че по отношение на това лице има данни, че е извършило престъпление. От представения Акт за установяване на административно нарушение от 28.11.2009г. се установява, че ищецът е управлявал соченото МПС с концентрация на алкохол в кръвта 2,46 промила - установено с техническо средство /дрегер/. Именно въз основа на тези констатации на осн. чл. 63, ал. 1 от ЗМВР е издадена заповед № 1920 от същата дата за задържане на ищеца за срок от 24 часа в полицейското управление.

При преценка за законност на задържането,съдът съобразява и адекватността на предприетите от полицейските служители мерки,в т.ч. прилагането на физическа сила и помощни средства-доколкото тези мерки да били оправдани с оглед конкретната ситуация;налице ли са били предпоставките на чл.72 ЗМВР-противодействало ли е лицето да изпълни разпореждането на полицейския служител; оказвало ли е съпротива и в каква форма; правило ли е опит да избяга или да посегне на живота си или на живота и здравето на други лица,т.е. могли ли са полицейските служители да изпълнят задълженията си и без да прибегват до употреба на физическа сила и помощни средства.

По делото не се спори,че ищеца е задържан за 24 часа,както и че задържането е извършено именно с оглед установената употреба на алкохол над 1,2 промила на същия при управление на МПС респ.п образуването на бързо полицейско производство за престъпление по чл.343б,ал.1 НК.

В хода на делото ,обаче не се ангажираха каквито и да било доказателства за упражнено насилие над личността на ищеца,с изключение на представеното медицинско свидетелство.Макар и същото да констатира увреждания по тялото на ищеца,то не дава категоричен и безспорен отговор в следствие на какво са настъпили тези уврежданията.

Липсват доказателства за твърдените от ищеца фактически действия от страна на полицейските служители,а именно употреба на физическа сила при неговото задържане.

Даже напротив, всички доказателства-АУАН,писмо № 3М 4776/2009г. от 28.11.2009г. на Главен разследващ полицай при 01 РУ-СДВР за образуване на БПП /л.54 от делото/ и писмо от СРП от 28.09.2010г. /л. 72 от делото/ ,видно от което срещу ищеца е образувано НОХД № 2259/2010г. по описа на СРС за извършено престъпление по чл.343б,ал.1 НК, установяват законосъобразността на неговото задържане,което всъщност той не оспорва.

От данните по делото не се установяват и твърдените от П. неимуществени вреди,представляващи емоционален стрес,унижение и срам,вследствие на задържането му.

Ето защо, в конкретния случай, не са налице всичките предпоставки, визирани в разпоредбата на чл.1 от ЗОДОВ,при кумулативното наличие на които може да се ангажира отговорността на държавата по цитирания текст.

Съгласно чл. 10, ал. 2 от ЗОДОВ, ако искът бъде отхвърлен изцяло, съдът осъжда ищеца да заплати разноските по производството. По делото ищите са

заплатил съответната държавна такса,но с оглед изхода на спора и при направено искане от страна на процесуалния представител на ответната страна, на основание чл. 7, ал. 2,вр. ал.1 т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения на ответната страна следва да се присъди сумата в размер на 150 (сто и петдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и чл. 203, ал. 1 от АПК, Административен съд С. град, I отделение, VII състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от С. Р. П. от гр.С.,У."Хубавка" № 15 иск с правно основание чл.1,ал.1 ЗОДОВ за присъждане на обезщетение в размер на 10 000 лв. за неимуществени вреди, вследствие на действията,извършени от служители на М. при задържането му на 28.11.2009г.,явяващи се употреба на физическа сила по смисъла на чл.72,ал.1 ЗМВР.

ОСЪЖДА С. Р. П. да заплати на Министерството на вътрешните работи сумата в размер на 150 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ :

.